

ABONAMENTELE.

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... INSEBTIUNI SI RECLAME...

TIMPUL

ANUNCIURI.

Se primesc in strainatate: La D-til Haas... ANUNCIURI... Articollele nepublicate se vor arde.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia.”

Un numar in capitala 10 bani.

Un numar in Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresci, Ploesti, etc.

Table with exchange rates for Vienna (Cursul de Viena).

Table with exchange rates for Berlin (Cursul de Berlin).

Table with exchange rates for Bucharest-Suceava.

Table with exchange rates for Suceava-Bucuresci.

Table with exchange rates for Bucharest-Giurgiu.

SCIRI TELEGRAFICE

FOILE STRAINE

Roma, 20 Ianuarie. Ieri s'a facut o demonstratiune inaintea Quirinului...

Constantinopol, 20 Ianuarie.

Se vorbește ea pozitiv, că dacă negocierile începute cu Rusia nu vor izbucni...

Condițiunile de pace se vor prezenta parlamentului numai ca faptă implinită...

Constantinopol, 20 Ianuarie.

„Agenția Havas, vestaște, că în urma știrilor primite de la delegații otomani...

Constantinopol, 19 Ianuarie.

Delegații turcești au fost ieri primiți în Harmanli de către un general rusesc...

Refugiații sosec mereu din toate părțile espuse invasiunii rusești.

Mehemed-Ali a plecat cu garnizona din Adrianopol spre Kirkilise.

Londra, 21 Ianuarie.

„Daily Telegraph” comunică din Pera: „Delegații turcești au primit următoarele instrucțiuni: să se oferească Rusiei...

Un mic popor latin, încungiuat de popoarele slave, ce, în virtutea unității de rasă...

Din Viena „Daily Telegraph” comunică știrea, că Poarta a primit știri despre condițiunile Rusiei.

„Times” comunică din Berlin știrea, că regina Victoria a intervenit pe lângă Țarul Alexandru...

Constantinopol, 21 Ianuarie.

Delegații otomani trimiși în cartierul general rusesc au primit puteri nelimitate.

Poarta renunță la orice rezistență și este gata să încheie cu orice preț pace.

Constantinopol, 20 Ianuarie.

Astăzi au intrat 5,000 ruși în Adrianopol. Populațiunea din Constantinopol e apatică până la fanaticism.

Berlin, 21 Ianuarie.

Correspondentul din St. Petersburg al ziarului „Post” zice, că nu este adevărat știrea că Rusia ar cere retrocedarea Basarabiei.

Belgrad, 21 Ianuarie.

După o luptă de opt ceasuri sârbii au recapat pozițiunile de la Curșumlije.

BUCURESCI 13 IANUARIE

Atmosfera politică e asupra unei furtuni. Știri bune și știri rele circulează mereu, se ivesc, se pun la îndoială, se adevăresc ori se desmint.

Impărația osmanilor în Europa se va curma astăzi? — ori ea va fi numai redusă la marginile ei firești?

Dacă ar fi scris, că Sultanul să se mute pentru tot-d'auna din Europa și să-și caute adăpost în Asia...

Un mic popor latin, încungiuat de popoarele slave, ce, în virtutea unității de rasă au, tendența firească de a se uni...

Din Viena „Daily Telegraph” comunică știrea, că Poarta a primit știri despre condițiunile Rusiei.

„Times” comunică din Berlin știrea, că regina Victoria a intervenit pe lângă Țarul Alexandru...

de cât cum suntem și mai supărați pentru dăsele. Și dacă aliații noștri de astăzi mâne ar fi vrăjmași ai noștri...

Sprrijinul nostru nu-l putem găsi decât la popoarele, cari au interese identice cu ale noastre, la popoarele, cari nu sunt slave și, deopotrivă cu noi, voiesc ca la gurile Dunării să fie și să rămâie un popor...

Ce zic însă astăzi aceste puteri? Am știut noi să ne păstrăm încrederea lor? Am arătat noi, că suntem pătrunși de misiunea pe care o avem la gurile Dunării?

Poate că da! — și în acest „poate” e toată nădejdea noastră și la acest „poate” va fi lucrat, putem zice exclusiv, partitul opozițiunii și mai ales partitul conservator.

Oștenii români au dovedit pe câmpul de război, că românii sunt un popor vrednic de încrederea amicilor lor; rămâne ca să se mai dovedească acum, că acești oștași sunt puși la dispozițiunea unui guvern, care e vrednic de a dispune de dăsele.

Pentru aceea aducem guvernului aminte gravitatea răspunderii ce a luat asupra sa.

Chiar dacă schimbările, ce se pregătesc în orient, nu ar fi atât de mari, în cât să ne îngrijim de ele, acum, când se urmează negocierile de pace, pozițiunea noastră ar trebui să fie cu totul lămurită.

Nu cunoaștem secretele Cabinetului nostru și nici nu stăruim a le cunoaște, poate la un moment inoportun; am dori însă să știm, dacă guvernul a făcut ce-va pentru ca, la încheierea păcii, România să nu rămâie jignită.

I. S. I. Marele Duce Nicolae, comandantul suprem al armatelor rusești a început negocierile cu delegații otomani: aceste negocieri, ne privesc ele și pe noi? — ori guvernul român negociază direct cu Poarta otomană?

DIN AFARA

Negocierile de pace. — Delegații otomani au sosit în cartierul

general rusesc; Izmed Bey a plecat cu instrucțiunile definitive în urma lor și trebuie să fi sosit până acum și el: despre condițiunile de pace însă tot nu se știe încă nimic pozitiv.

Despre înaintarea trupelor rusești spre Constantinopol nu a sosit încă nici o știre pozitivă. „Fremdenblatt” din Viena comunică însă ca pozitivă știrea, că Țarul a poruncit trupelor sale să înainteze imediat spre Constantinopol.

Englitera. — Desbaterile parlamentului englezesc nu înaintează de loc. Deși mai mulți membri ai parlamentului au stăruit pentru discutarea chestiunii privitoare la criza orientală, guvernul a declarat, că nu crede a fi oportun să se discute chestiunea orientală mai înainte de a fi cunoscute condițiunile de pace ale Rusiei.

Mai multe ziare comunică știrea, că regina Victoria a stăruit pe lângă Țarul Alexandru să oprească armatele sale în înaintarea lor spre Constantinopol.

Austro-Ungaria. — Chiar și în cazul, când Rușii ar înainta spre Constantinopol, atitudinea Austro-Ungariei va rămâne neschimbată. Cel puțin ast-fel ne spune oficiosul „Fremdenblatt”.

Ziarul Vienese ne poate spune cu positivitate, „că în cercurile hotărâtoare din Viena înaintarea rușilor spre Constantinopol nu este privită ca o eventualitate, care ar hotărî pe Austro-Ungaria să părăsească atitudinea rezervată de până acum.

Italia. — Înălții oaspeți au plecat din Roma și afacerile Italiei

au reînceput mersul lor normal. Cu aceasta știrile despre lupta între Vatican și Quirinal eară și au început să circuleze.

Ast-fel mai multe ziare ne aduc știrea, că Cardinalul a propus Papet să escomunic pe noul rege Humbert I. Papa a refuzat. S'au trimis însă instrucțiuni tuturilor nunțiilor papale de pe lângă puterile europene pentru ca să protesteze contra suirii pe tron a regelui Humbert I.

REVISTA ZIARELOR

„Românul” începe să bată în retragere. Nu de mult zicea, că în cel mai rău caz românii au câștigat lauri pe câmpul de război.

Cavovr cuteza, Victor Emanuel pericula”. Și apoi, într-altă parte: „Istoria are puține paralele cu cariera aventuroasă a acestui principe al Sawoef.”

Principiul dar, pe care „Românul” ar voi să-l stabilească, este: că un bărbat de stat trebuie să fie cutezător și că viața unui mare principe trebuie să fie plină de aventuri.

Fără îndoială. Dar vorba e, care când și unde cutesarea e bună. E dar o lipsă de datorită șfială, dacă „Românul” zice mai jos: „răspundem azi unei mari părți din atacurile și calomniile celor cari de la 1848 și până acum n'au făcut de cât a calomnia” și apoi publică cele două scrisori ale Impăratului Alexandru.

„Românul” încheie prin cuvintele: „Strigați și calomniați copii răsfățați al trecutului, căci națiunea a mers și merge necontenit spre rădicare, spre libertate, spre dreptate, și iac-o reintrată în vechia ei glorie și stimă a lumii, fără voia voastră și trecând peste toate pedicele ce i-ați pus în cale.”

Strigați! Calomniați! Ce strigăm și pe cine calomnia? Am pus noi vre-o dată la îndoială vitejia Românilor? Am zis noi vre-o dată că Românii sunt un popor moleșit? Da! Românii sunt un popor vrednic de o soartă bună și nădăjdăim, ca tot-d'auna, că această mai bună soartă e moștenirea, pe care o va lăsa Carol I. acestui țeri.

Dar nu de asta e vorba. „Românul” care aseamănă pe cine-va cu Cavovr, nu trebuie ca să uite, că Cavovr chiar și atunci a fost birui-

tor la masa verde, când italienii erau bătuți pe câmpul de luptă. Noi ne mulțumim cu mai puțin: ostașii români au câștigat lauri pe câmpul de luptă; cerem ca diplomatul roman, care a culeser să-i trimită în luptă, să nu se întoarcă ruginat de la masa verde. Nu culeser în sine e un merit; merit e numai culeseră încoronată de succes potrivit cu sacrificiile aduse. Succesele de până acum sunt ale Domnitorului, care a știut să adune în prejurul său fi țerei și să-i aducă la isbânzi strălucite; rămâne încă să vedem succesele acelui Cavour roman, la care țintește „Românul.”

„Pressa” de la 13 Ianuarie relevă o contradicție foarte gravă a „Românului.” Anume, nu de mult „Românul” zicea, că guvernul rusesc voia să încheie cu cel român un tratat de alianță pe zece ani, dar guvernul român nu credea că este bine să încheie un asemenea tratat. — Luând act de această destăinuire, „Pressa” pune dilema: ori guvernul român are încredere în Rusia și atunci a făcut rău că n'a încheiat un asemenea tratat; ori guvernul român nu are încredere în Rusia și atunci a făcut rău alinându-se cu dânsa fără de nici un tratat.

După această dilemă concludentă „Pressa” urmează:

„Voim o dată să ne scim la un fel: să ne luminăm. Bună sau rea este Rusia pentru noi? Dacă este bună, de ce înșinuă „Românul” tocmai acum; acuzări și „băneli” contra ei? Dacă este rea, de ce o incurcă și nu o declară curat? Rogii noștri aci sunt entuziaști pentru Rusia, aci sunt coprinși de dragoste pentru Puterile occidentale; aci declară că nu mai există tratatul din Paris, aci se pun la adăpostul acestui tratat; aci merg pe la Livadia, ca să asigure de devotament pe împăratul Rusiei, aci trimit agenți extraordinari pe la Londra și Paris, ca să declare simpatii pentru Occident; aci declară că nu au trebuință de „zapia”, de răvașin, fiindcă au încredere în lealitatea și parola împăratului, aci pun în dubiu și ne amănesc asupra acestei încrederi, denunțând pe guvernul rusesc că ar fi voit a ne ademeni, pentru a ne atrage în orbita sa în timp de zece ani...”

Pe cine să mai credem? Dupe cine să ne mai luăm? Dupe „Românul” din Aprilie 1877, sau dupe „Românul” din Ianuarie 1878?

Aceste teribile contradicțiuni, aceste „schimbări la față” ale radicalilor, și ale „Românului”, le cunoaștem de mult, încă de la 1870, ca să nu ne întoarcem mai departe.

Ei au denunciat o dată independența ca un „act de trădare”, și astăzi o susțin. Ei au atacat și au denunciat pe Rusia, contra noastră cari o apărăm, ca cel mai neîmpăcat vrăjmaș al nostru, și apoi tot ei au tălmăcit-o. Ei au injuriat pe Prusia și pe guvernul său, în modul cel mai trivial, și tot ei fac astăzi curte Prusiei. Ei au declarat și au jurat, în „pressă”, și prin d. Ioan Brătianu în Camera, credința perpetuă Francei, și Angliei, și tot ei le-au întors spatele mai în urmă. Ei au fost cel mai turco-fil, și apoi tot ei contra Turciei. Ei declară „garanția colectivă și neutralitatea” ca singura scăpare a naționalității noastre, și tot ei nu au mai dat importanță aceluiași garanții și au rupt neutralitatea. Ei au injuriat, calomniat și atacat pe Domnitor, prin scris și de la tribună, în modul cel mai nedemn, și tot ei devin „imbunătători” și joacă rolul de dinastiei înfocată. Ei au fost contra convențiunei comerciale cu Austria, și tot ei au adoptat și au subscris acea convențiune!... Ei, în fine, au fost odată cei mai înfocați republicani, subscriind chiar manifeste cu Mazzini, și făcând parte din toate comitetele secrete revoluționare din Europa... și tot ei astăzi fac pe monarhistii-dinasticii!...

Pe cine să mai credem? Pe roșii de altă dată, sau pe roșii de astăzi? Răspunsul este cam greu.

„Românul” de la 6 Noemvrie 1870 zicea, în revista sa chiar, aceste cuvinte, între altele multe:

„A proclama azi România independentă, este „a o despărți de Turcia”, pe care se mai poate sprijini „pentru a scăpa de soarta nefericitei Basarabie”, este a o pune în conflict tot de odată și cu Austria, al cărei prim-ministru să nu uităm că este astăzi ungurul Andraszy, este, prin armare, a o da „isolată”, „părăsită”, slabă, desarmată, fără apărare, „în mâinile Rusiei”. Căci, din momentul ce România ar viola, în asemenea împrejurări, „integritatea imperiului otoman”, garanțată de tratatul din 1856, „se rompe singurul tratat” care „i garantează „protecțiunea tutelor Puterilor”, și se pune de bună voie „sub ghioarele atâț de dispuse a o sngurma!”

„Și această supremă trădare se va săvârși oare cu concursul unui guvern compus de români? Și agintele supus al domnului de Bismark va găsi oare în România românii destul de „desnaturăți”, cu cari să secească acest suprem ordin al stăpânului său, care este și „suprema trădare, și suprema lovitură dată nfericitei Români?” Să sperăm că nu!...”

Iată dar cum, la Noemvrie 1870, însuși radicalii calificau faptele lor de acum, din 1877. Și, fiind că se temeau că poate tot nu au fost bine înțeleși, iată ce mai ziceau a doua zi, la 7 Noemvrie 1870, pe când se credea că noi am avea să eoperăm cu Rusia într'un rebel contra Turciei; iată câte-va din minunatele aceste cuvinte:

„România a fost apărută de Puterile occidentale, de îndată ce imperiul otoman a fost atacat și existența-i pusă în pericol.

„Legăturile secolarii dintre Sultan și România autonomă le garantează existența reciprocă „in contra ambițiunei unor vecini cenzuratori”.

„Astăzi același pericol amenință ambelbe State. Rusia va năvăli în România cu sute de mii de soldați!...”

Apoi cei de la „Românul”, întrebându-se ce trebuie să facem noi în cas când ar fi un rebel între Rusia și Turcia, răspund că trebuie să ne aliam cu Turcii.

Iată ce sfat dău ei guvernului de atunci, sfat, pe care mulți ar crede că este o calomnie, dacă nu ar fi scris și tipărit în „Românul” din 7 Noemvrie 1870.

Eată! — „Toată armata română trebuie dar „să se retragă dincolo de Dunăre”, și să apere, alături cu armatele otomane”, drepturile lor reciproce. Nu în România vor fi date bătăile, ci dincolo de Dunăre. În strimtoriile Balcanilor, soarta Româniilor și a Turciei se va decide.

„Rusia, aliată cu Prusia, a aruncat mănuea Europei întregi, și mănuea fu rădicată, dupe cum ne anunță telegrafal.

„Dacă, cu toate acestea, Rusia își va încerca încă o dată norocul, armata română trebuie să se ferească de cea d'antăzii lovitură, și să aștepte pe inimic pe singurul tărâm favorabil apărării, unită cu aliații sa naturali”.

Când d. I. Ghica, trimis astăzi de radicalii la Londra și Paris, ca să declare, poate, că guvernul nostru nu este cu simpatii rusești, ci cu simpatii engleze sau franceze, propuse la Aprilie trecut ca armata noastră să se retragă în Carpați, cei de la „Românul” îl acuză atunci de turco-fil, și îl luau, și îl iau și acum, în ris; iar d-nealor propunea, la 1870, ca să trecem armata peste Dunăre și să ne batem încă alături cu Turcii contra Rușilor!...

Pe cine să mai credem, repetăm: pe radicalii înainte de a fi miniștri, sau pe radicalii după ce au devenit miniștri?

Nici pe unit, nici pe alții, credem noi; căci, cuvintele și faptele lor, din trecut și din prezent, ne probează, că nu au nici convicțiuni sincere, nici principii solide, și că se conduc și se schimbă, pe fire-care zi, două vânturi și după timp, așa cum le dictează interesele egoiste ale partidei lor.

De aceea nu ne emoționăm de loc nici de destăinuirea ce fac ei astăzi în privința tratatului de zece ani, ce zic că le-ar fi propus Rusia.

CRONICA

Dela Curte. — Majestatea Sa Imperatoarea Rusiei conferind Prea Înălțatului Nostru Domn Insemele ordinului militar al St. George clasa III-a, și colanul ordinului Sf. Andrei cu spada, le a însoțit de următoarele imperiale rescripte ce a adresat Înălțimii Sale:

„Gornî-Studen, 5 și Septembrie 1877.

Alteței Sale Principelui Româniilor.

Poradim.

Trupele române unite cu ale armatei Mele și puse sub comanda Alteței Voastre, în zilele de 30 și 31 August (11 și 12 Septembrie), au dat dovadă de o eroică vitejie, luptându-se sub focul cel mai ucigător al inamicului.

Dorind a consanți amintirea acestor frații de arme, am conferit Alteței Voastre ordinul Sf. George clasa III-a ale cărui Insemele Vi-le am transmis.

Rog pe Alteța Voastră a primi asignarea sincerei mele afecțiuni. (Semnat), ALEXANDRU.

Cuartierul general de la Poradim în Bulgaria, 12 Decembrie 1877.

Alteței Sale Principelui Româniilor.

După o rezistență de cinci luni, silințele combinate ale trupelor noastre aliate au fost încununată de un deplin succes.

Armata lui Osman-pașa a depus armele și Plevna a căzut.

Dorind a consanți amintirea acestor strălucite isbânde și partea ce Alteța Voastră a luat personal la dânsa, Imi fac o plăcere de a conferi, cu această ocaziune, Alteței Voastre ordinul Meu Sf. Andrei împodobit cu spade.

Rog pe Alteța Voastră a primi Insemele acestui ordin ca o mărturie a sincerei Mele afecțiuni, a cărei încredințare V'o reînnoesc. (Semnat), ALEXANDRU.

Requiem. — Guvernul întreprinț al durerii, ce națiunea întreagă a împărțit, cu ocaziunea morții Majestății Sale Regelui Italiei Vittore Emanuele, a luat înțelegere cu Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Primat, ca să se celebreze un Requiem, pentru odihna sufletului ilustrului binevoitor al Româniilor, Duminică viitoare, la orele 11 dimineață, în sânta Mitropolie.

Pentru asistarea la acest serviciu, ținuta de rigoare va fi: fracul, cravata albă și mănuși negre.

D. I. G. Bibicescu ne adresează o scrisoare în care declară că d-sa nu a scris articolul publicat în numărul de la 1 Ianuarie al gazetei „Dorobanțul” și că din condei d-sale „n'au eșit și nu vor eșii nici odată termii ea cel întrebunțat în acel articol.”

Luând act despre această declarație, trebuie să mărturisim, că ne pare rău de fi bănuț, în urma unor informațiuni exacte pe d-l Bibicescu: și cerem art pentru aceasta.

Ziar nou. — Cu începere de la 10 Ianuarie a. e. apare în Iași un nou ziar, ziarul „Stafeta”. Ni se pare însă că urmare „Stafeta Româniilor” — care nu știu de mai apare sau nu.

Serdarul. — Spiritulul hoș, care făcuse jafal din Strada Clementei, este mânat justiției. În vreme ce poliția bănuia o mulțime de oameni nevinovați între care vre-o patroazeci de persoane, o să servit sub guvernul trecut în rândurile poliției, în vreme ce poliția se bănuia pe sine însăși, hoțul ședea în „Hôtel Neubauer” la depărtare de câte-va sute de pași de la prefectura poliției și n'avea sfiosa pregătiri ca să scape. Dar prea târziu l'a prins poliția, căci, precum ni se știe, nu s'au mai găsit la d'acul deo vreo 150 galbeni.

Intrebat fiind, ce a făcut cu cel-lal banii, el a răspuns, că i-a împărțit între băieți.

Dar băieții unde sunt? Asta nu e treaba d-voastre! — răspuns Serdarul.

PENEȘ CURCANUL

„Plecat'am noșt' din Vaslui
Și cu sergentul zece,
Și nu'l era zău, nimăru'
În piept inima rece.
Voștri ca șaimul cel ușor
Ce zboară de pe munte,
Aveam chiar pene la pieior,
Ș'aveam și pene în frunte.”

Toți dorobanți, toți căciarali,
Români de viață veche,
Purtând opinci, suman, itari,
Și cușma pe o ureche.
Ne dău nume de Carcani
Ua hătra ban de glame,
Noi am schimbat lângă Balcani
Porecia în Ronume.”

Din câmp, de acasă, de la plug
Plecat'am astă-vară
Ca să scăpăm de Turci, de jug
Sermana scumpă țară,
Așa ne spuse n' graiul său
Sergentul Mătrăgună,
Și noi ne-am dus ca Damnozei,
Ne-am dus cu voi bună.”

Ori cine 'a cale ne întâlnea
Cântând în gara mare,
Stătea pe loc, s'adimenea
Copriș de admirare:
Apoi în trecut ne întreba
De mergem la vr'e suată?
Noi răspundeam în hohot: Ba,
„Sbărâm la luptă cruntă!”

— Cu nile mergem, dragii mei,
„Și să venim cu nile!”
Ziceau stăruel bătrâni, femei
Și proștii și copile.”

MIHAIL STROGOFF SAU CURIERUL TARULUI

IV. (Urmasa 9-a).

Feofar călăria calul său alba care purta pe cap un moț de diamant. Emirul își păstrase portul lui de război. În dreapta și în stânga lui mergeau khanii Khocandul și Khandzaf, marii sfetnici ai khandarilor și era însoțit de un numeros stat-major.

În momentul acesta se scria pe terață cea d'antăzii din femela Emirului, regina, dacă acest titlu poate să se dea sultanelor din statele Bokharel. Dar, regină sau roabă, această femeie, de origine persană, era minunată de frumoasă. Cu totul din petriș obioșului musulman și din capriții Emirului negreșit, se avea obrazul descoperit.

Furul ei, împărțit în patru oșite, îi mângâia amerul strălucitor de albastru, abia acoperiți de ne vâi de mătase țesut cu aur oare se ridica înșopul până la un turban instalat cu pietre scumpe de cel mai mare preț.

Sub jupa-l de mătase albastră, vârgată, cădea „zir-giambe”, de gaz de mătase, și sub cingătoare-l se îndonia „părăbunli”, cămașă de aceeași țesătură care se desface grație înălțându-se spre gât.

Dar, de la cap și până la picioare, înălțate în pantofi persani, atât de mare era belșugul nestimatelor și tomanilor de aur înșirate pe fire de argint, fluturale de turcoaze: „firuzee”, aduse din restilele mine de la Eburz salbe de mărgean, de agathe, de smaralde, de opale și de safir, în cât corasagiul și jupa ei părea că sunt țesute din pietre prețioase.

Cât despre miile de mii de diamante ce scântăiau la gâtul, brațele, mânele, cingătoria și picioarele ei, milioane de ruble nu le-ar fi plătit prețul, și după puterea luminelor ce ardeau, ori cine ar fi putut crede, că în centrul fie-căreia din ele vre un curent oare-care aprindea un arc electric făcut dintr'o rază de soare.

Emirul și khanii se dederă jos după cal precum și sfetnicii cari le făceau cortegiul. Toți se așezară sub un cort mareș ridicat în mijlocul celei d'antăzii terațe. Înaintea cortului, ca în tot-d'anna, Koranul era așezat pe o lepede înșopită.

Locoțiitorul lui Feofar-khan un întărit mult, și, înainte de orele cinci, scotozoase fâfăre vestiri sosiră lui.

Ivan Ogareff — Crastatul, cum și începuseră să-l numesc, — purtând de astă dată uniforma de ofițer tartar, sosi călare înaintea cortului Emirului. El era însoțit de o parte din soldații din tabăra de la Zabediero, care se înșirară de amândouă laturile locului, în mijlocul căreia nu rămase de cât spațiu oprit pentru petreceri. Se vedea o largă creațătură care lăsa peziș obravul trădătorului Ivan Ogareff înșifșit Emirului pe ofițierii săi de căpetenie, și Feofar-Khan, fără să-și lase un minut răcoala care făcea fondul demnității sale, și primi într'un ast-fel de chip în căl să fie mulțumit de priimirea lui.

Cel puțin ast-fel înțeleseră Harry Blount și Alcide Jolivet cei doi nedespărțiți, străse legați acum prin vântoarea deștirii. După ce să plecat de la Zabediero, se grăbiseră a ajunge cât mai curând la Tomak. Planul lor hotărât de a merge de ochii lumii cu Tartarii, de a întâlni cât mai curând vr'un corp rusesc, și, dacă era cu putință una ca aceasta de a se arunca în Irkutsk. Cele ce văzuseră în această invazie, acele focuri, acele jafuri, acele omoruri, îi înmărbosise din fundul inimii și numai puteau de dorința de a se vedea în șiravile armatei rusești.

Cu toate acestea, Alcide Jolivet făcuse

pe tovarășul lui să înțeleagă că nu putea să plece de la Tomak fără să ia vr'o trăcătoare de condei de astă intrare triumfală a oștilor tartare, — măcar să îndepărtească dorința verigărilor sale — și Harry Blount să rămână câte-va coasari, dar chiar în seara aceea, amândouă trebuia să reanșone drumul Irkutskului, și, cu cal ban sperau să treacă înaintea încoadelor Emirului.

Alcide Jolivet și Harry Blount se amestecaseră deol prin mulțime și priveau și ei, dar ast-fel în cât să nu piarză nici o amănunță dintr'o serbare care putea să le dea sute de linii pentru cronică. Admirară deci pe Feofar-Khan în măreția lui, pe femeile sale, pe ofițerii săi, gardoalele sale, și toate aceea pompă orientală de care ceremoniile Europei nu pot să dea nici o idee. Dar se întoarseră cu dispreț când Ivan Ogareff se înșifșii înaintea Emirului și auziră cu fura oare-care vorăbdare că serbarea era să înceapă.

— Vezi, d-ta ceumpul meu Blount, zise Alcide Jolivet, am sosit prea de vreme în tocmal ca bietel burtă-verde, ce vor să fie respicțiți de banii lor. Toate acestea nu sunt de cât o ridicare de cortină, și ar fi fost de mai bun gust să nu venim de cât pentru ballet.

— Care ballet? întrebă Harry Blount.

— Balletul obligatoriu! Vezi bine. Dar mi se pare că cortina are să se ridice.

Alcide Jolivet vorbea ca și cum ar fi fost la operă, și punânduși ochelarii la nas, se pregătia să ia la ochi ca un om care se pricepe oșle d'antăzii nătre din compania lui Feofar Khan.

Dar o ceremonie întristătoare avea să se facă înainte de petrecere.

În ad-vâr, triumfal învingătorului nu putea să fie desăvârșit fără umilirea publică a învingătorilor și de aceea mai multe sute de prizonieri săi fost aduși cu bicul de soldați. Ei erau mențiți a defila pe dinaintea lui Feofar Khan și aliații săi, înainte d'a fi băgați cu tovarășii lor în închisorile orașului.

Printre acești prizonieri se vedea în lătuțal și Mihail Strogoff. Potrivit poruncilor lui Ivan Ogareff, el era în deosebi plăcut de un pluton de soldați. Măicșee și Nadia erau de o potrivă aei.

Dar cel sergent fără de mustăți
Răcnea : „să n'aveți teamă,
Românul are șapte vieți
„In pieptul de aramă!“

Ah! cui ar fi trecut prin gând,
Șar fi crezut v'odată
Că mulți lipsi vor în curând
Din mândra noastră ceată!
Priviți! din noă căți eram
Și cu sergentul zece,
Remas'am singur eu... și am
In piept inima rece!

Crud e când intră prin stejari
Năprasnică secură
De-abate toți copacii mari
Din falnică-i pădure!
Dar vai! de-a lumii neagră stea
Când moartea nemilosă
Ca'n codru viu pătrunde'n ea,
Și când secură-i coasă!

Copii! aduceți un uciur
De apă de sub stăucă
Să sting pojarul meu de dor
Și jalea mea adâncă.
Ah! ochi-mi snt plini de scântei
Și mult cumpnit mă doare
Când mă gândesc la frații mei
Cu toți perțiți în floare.

Cobuz ciobanu'n Calafat
Cânta voios din fluier,
Iar noi jucam hora din sat
Rizând de-al boabei șuer.
Deodată o schiță de obuz
Trăsnind—mâncă-o-ar focul—
Retează capul lui Cobuz
Și ea ne crâmă jocul.

Trei zile 'n bramă um răbit
Prin Doamnă umflată
Și un departe-am tăbărit
De Plevna blestemată
La fața noastră se 'naltă
A Griviței redută,
Balaur crant ce-amenința
Ce ghiara-i nevrăzută.

Dar și noi încă o pândeam
Cum se pândeste-o fiară
Și tot chităm și ne gândeam
Cum să ne cadă 'n ghiară.
Din zori în zori și Turci și noi
Svrleam în aer plumbii
Cum svrli grăunți de popoșoi
Ca să hrănești porumbii.

Și tunarii sate bubueau...
Se clătina pământul!
Și miile de bombe răzneau
Trecând în sbor ca vântul.
Ședea sacuna Turca'n ocol
Ca ursu'n bizunie.
Pe când trăgeam noi tot în gol,
El tot în carne vie...

Țințeș ara dibacii tunar
Căci toate-a lui ghiulele,
Loveau turcescul furnicar,
Ducând moartea cu ele;
Dar într'o zi veni din fort
Un glonte, numai unul,
Și bietul Țințeș căzu mort
Imbrățișându-și tunul.

Pe-o noapte oarbă Bran și Vlad
Erau în sentinele.
Ferbea vîzduhal ca un iad
De bombe, de șrapnele.
In zori găsit-am pe amândoi

Tăieți de iartagane
Alături c'un moviloiu
De legeri musulmane.

Sermanii! bine s'au luptat
Cu lita cea păgână,
Și chiar murind ei n'au lăsat
Să cadă arma din mână.
Dar ce folos ceata seides
Șacuma remăseas
Cinci numai, cinci flăcăi din ea
Și cu sergentul șase!

Veni și zioa de asalt,
Cea zi de sânge udă!
Părea tot omul mai înalt
Față cu moartea crudă.
Sergental nostru, puț de zmeu,
Ne-a zis aste cuvinte:
„Cât n'om fi morți, voi cinci și eu
Copii! tot înainte!“

Făcând trei cruci, noi am răspuns
„Amin! și Doamne-ajută!“
Apoi la fugă am impuns
Spre-a Turcilor redută.
Alele! Doamne, cum sbnraș
Voinicii toți cu mine!
Și cum la șanturi alergaș
Cu scări și cu făgine!

Eată-ne ajunși... încă un pas.
Ura! 'nainte, ura!..
Eau mulți rămân fără de glas.
Le 'nchide moartea gura!
Redata 'n noi răpede-un foc
Cât nu-l începe gândul.
Un șir întreg s'abate în loc
Dar altul îl iese rindul.

Barcel, în șanț moare adrobind
O titivă păgânească.
Șoimu'n rēdan cade răcniud:
„Moldova să trăească!“
Doi frați Călini, cianții de vii,
Se svrcolesc în sânge:
Nici unul însă, dragi ei ii,
Nici unul nu se plânge.

Atunci viteazul Căpitan
Cu-o largă brazdă'n frunte,
Strigă voios: „cine-i Curcan
Să fie Șoim de munte!“
Cu steagu'n mână, el sprintuiel
Se sue-o seară 'naltă:
Eș cu sergentul după el
Sărind de la o laltă.

Prin foc, prin spăngi, prin glonți, prin
fum,
Prin miile de baionete,
Urcăm, luptăm... eată-ne-acum
Sus, sus, la parapete.
Allah! Allah! Turcii răcnesc
Sărind pe noi o sută.
Noi punem steagul Românesc
Pe crâncena redută.

Ura! măreț se 'naltă 'n vânt
Stindardul României!
Noi însă zăcem la pământ,
(Căzuți prada urgiei:
Sergental moare șnerând
Pe Turci în risipire,
Eau căpitanul admirând
Stindardu în falăire!

Si eu când ochii am închis,
Când mi-am luat osânda
„Ah! pot să mor deacum, am zis,
„A noastră e isbânda!“
Apoi când earăș m'am trezit

Din noaptea cea amară,
Coles pe rîni s'au găsit
„Virtutea Militară.“

Ah! da-o-ar domnul să-mi îndrept
Acestă mână ruptă.
Să-mi vindec rănile din piept,
Să mă întorc ear la luptă,
Căci nu-i mai scump nimic azi
Pe lîmne pămîntesească
De cât un nume de viteaz
Si moartea vitejensească!

V. Alexandri.

Mirceați August 1877.

ULTIME SCIRI
TELEGRAFICE

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 25 Ianuarie — 9 ore dimineață

Viena, 24 Ianuarie.

Principele d'Anersperg, președintele comisiunii de miniștri austriaci, a declarat în conferința deputaților că cabinetul și-a dat demisia. Impărtol și-a amănat hotărîrea.

Constantinopol, 24 Ianuarie.

Trupele lui Mehmet Ali, cari se aflau pe lângă Kir-Kilise, s'au retras spre Kuleli-Burgaz. Drumul de la Kuleli-Burgaz spre Constantinopol este încă liber. Rușii cari mergeau spre Galipoli, au trecut dincolo de Demotika. Cea mai mare parte din tunarii de la Adrianopol a sosit la Ciatalagia. S'au lăsat la Adrianopol numai vre-o șase-zeci tunari, cari mai înainte erau puși afară din starea de serviciu. Camera a formulat plângeri în contra mai multor funcționari. Ea a stăruit ca guvernul să ia măsuri spre a împedeza scăderea caimelelor.

Paris, 24 Ianuarie.

Noni scrutin pentru alegerea unui senator inamovibil a fost nul. Alegerea s'a amănat pe cinci-pre zece zile. Camera a adoptat proiectul de amnestie pentru delictete de presă comise de la 16 Mai până la 13 Decembrie.

Athina, 24 Ianuarie.

D. Commanduros a expus înaintea parlamentului programul cabinetului. El a zis că imprejurările sunt critice dar că cabinetul este hotărît a urma o politică de acțiune și a lua o parte activă atât pe mare cât și pe uscat la apărarea drepturilor grecești și la liberarea fraților în sclavie.

Londra, 24 Ianuarie.

Se răspundește sgomotal că d. Carnavon și-a dat demisia. În camera comunelor, d. Northcote anunță că va depune lîni proiectete de bugete suplimentare pentru departamentele resboiului și marinei.

D. Hamburg întreabă dacă guvernul a primit comunicație despre condițiile de pace ale Rusiei. D. Northcote răspunde că nu. D. Hartington face să reiasă contractia ce există între depunerea de bugete anunțată de d. Northcote și între declarațiunea făcută mai înainte de ministru, declarațiune prin care cabinetul făgăduia de a nu cere nimic înainte de a cunoaște condițiile de pace. D. Northcote raspunde că,

când a făcut această declarațiune, spera că are să cunoască în două sau trei zile condițiile de pace ale Rusiei, dar că de atunci a trecut o săptămână, (că forțe rușesti considerabile continuă a înaintea, că prin urmare guvernul crede că nu poate difera mai mult timp depunerea de proiectete suplimentare.

Londra, 24 Ianuarie.

În camera lorzilor, lordul Beaconsfield a făcut o declarație analogă cu aceea a d-lui Northcote. Mai mult, lordul Beaconsfield a zis că guvernul va da toate documentete pe care datorită i va permite a le comunica. Lordul Beaconsfield a scris îndreptat că conduita ce ministrii cred că trebuie să recomande nu va putea fi influențată prin voința nici unui guvern străin, ori cari ar fi, de a păstra pentru sine comunicațiile ce va avea.

Telegrama I. S. I. Mareșului Duce Nicolae, datată din Kazanlik 12 (24) Ianuarie.

În încălțările între bași-buzucii și mici detașamente de cavalerie, care au precedat ocuparea Adrianopolului, generalul Strukof a pierdut 2 ofițeri rîniți, 4 soldați morți sau răniți. Cu tot meritul său neinterupt, zece zile d'a rădud pe drumuri, acoperite cu zăpadă, pe un frig de 10 grade Réaumur și pe vînt, cavaleria lui Strukof n'a avut nici bolnavi, nici rămași în urmă.

Adrianopolul a fost evacuat cu grabă de către Ahmed-Eiub cu 2,000 de pedestri. Înainte d'a părăsi orașul, au dat foc depositului de iarbă de pucă, vechiului Serail al Sultanilor și arsenalului, ce fusese jefuit, ca și cele mai multe depozite, cu mult înaintea sosirii generalului Strukof.

Bagibuzucii și turcii au însemnat retragerea lor, jefind și aprinzînd satele de prin prejur. Au făcut și încercări de măcelărare. Orașul însuși multumeste scăparea lui energiei și curajului generalului Strukof, care și-a dat multă silință de a înduși iritațiunea maselor și d'a inspira o salutară spaimă bagibuzucilor, cari rătăcesc prin imprejurimi. Generalul s'a pus în persoană în fruntea patrulelor și a ieșit să previe atfel jefuirea orașului; populația a exprimat generalului recunoștința ei. Strukof a aflat în Adrianopol 22 tunari krops și alte patru de calibru mare. La arsenal s'a găsit 20 de ofițeri și 73 soldați turci. Guvernul provisoriu al orașului, instituit de densus, e format din reprezentanții tuturor naționalităților, care locuiesc în oraș și consistă mai cu seamă din reprezentanții clerului. Această comisiune e prezidată de arhiepiscopul ortodox local.

La 10 Ianuarie Scobelev II, după ce a intrat în oraș, a confirmat toate dispozițiile, luate de generalul Strukof și 'la înărcinat de a lua drumul spre Kirkilisa și Iul-Bergaz, pe când cavaleria gardei a primit ordin de a merge spre Demotika. Trupele noastre, câte ocupă Adrianopolul, snt împărțite prin casarmele orașului și prin forturile de prin prejur: Scobelev ocupă conacul guvernoralui. Comunicația telegrafică între Khermanli și Adrianopol este restabilită. Personalul telegrafelor auz rmas în posturile lui. Primesc o depeșă a lui Scobelev, redigată în franțuzește. Gurko 'mi dă de știre, că numărul tunarilor, pe cari le-au luat de la inamic, e de 110. un de 97, precum spusese înainte.

Telegrama I. S. I. Mareșului Duce Nicolae, datată din Kazanlik 2 (21) Ianuarie, 2 și jum. ore după meazăzi.

La 8 (20) Ianuarie un detașament puternic de infanterie cu artilerie a ajuns la Adrianopol. Generalul Scobelev II spera să ajungă la 9 (21) Ianuarie seara cu restul trupelor avangardei armatei, întrebunțând pentru transport drumul de fier, E vrednic de însemnat, că cele două d'întăi regimente, cari au intrat în capitala a doua a imperiului otoman, poartă numele celor două capitale rușesti. Au fost dragonii de Moscua și lăncierii de St. Petersburg.

Telegrama I. S. I. Mareșului Duce Nicolae dată din Kazanlik 10 Ianuarie.

Precum am depeșat deja, lăncierii de Petersburg au descoperit în noaptea de 6 (18) spre 7 (19) Ianuarie, un convoi imens de trăsuri, escortat de o coloană de infanterie și de oameni din loc armată, cari se îndreptau spre Khermanli și Haskioi. La 7 (19) Ianuarie spre răvăsatul zilei generalul Scobelev II a înărcinat pe colonelul Panutin de-a se pune pe urmărirea a celei coloane. Ordinul a fost îndeplinit cu strictetă de un detașament al nostru, compus dintr'un regiment de infanterie și un batalion de tiraliori cu două tunari, cari ajungând pe Turci din urmă la 12 kilometri de Khermanli, au risipit escorta după o împotrivire crâncenă de două ceasuri. Tot convoiul de 20,000 căruțe a rămas în mână noastră. Pierdere noastră e de 4 ofițeri și 46 soldați.

Din nenorocire mai multe miile de locuitori musulmani din prejurul Filipopoliei au fost urmănd, după ordinul lui Suleiman-pașa, acest convoi și coloana pomenită mai sus. Acești nenorociți, încereniți de spaimă, ad ropt-o de fuga chiar de la începutul luptei, lăsându-și copiii în căruțele convoiului. Partea mai mare a avatului lor au fost în vremea luptei, jefiți de Bulgari. Nu s'au putut opri jefuirea de cât după încetarea focului. Trupele noastre au strins copiii. S'au luat toate mărșurile, de a se restitui copiii mamei lor, care au început a se prezenta, cerându-I înapoi. Poziția Otomanilor fugari este cumplită. În urma ordinelor lui Suleiman-pașa ei fug în toate părțile în prada unei groaze cumplite, nimicindu-și locuțiile luându-și familiile și căutând a scăpa averea lor, pe care o împărășia pe drumuri. De rămăneau la locurile lor, puteau să urmeze a trăi în liniște sub protecția autorităților militare. Sunt foarte intristat de nenorocirile cumplite, de cari snt urmate succesele noastre strălucite, căci nu mi-a fost cu putință a le preveni și nu pot alina de cât cu nemărginite gîntăți

A eșit de sub tipar „Invățămîntul intuitiv“.

CONDUCTOR
pentru
INSTITUTORI SI INVETATORI
de
DIMITRIE DOMNISOR
Institutor
Prețul 60 bani.

...at asupra ei nu era un om care să...
și răbanarea lui avea să fie fără...
Vre o chinare infricoșată, foarte...
dealmintreli la barbarii din A...
centrală, amenința negreșit pe Mihail...
Strogoff. Dacă Ivan Ogareff îl crușase în...
momentul când soldații s'au aruncaseră...
asupra lui, pricina era că el scia bine ce...
veea păstrându-l dreptății Emirului.
Altmintrele, nici mama nici fiul nu...
ataseră să 'și vorbească de la nenorocita...
din tabăra de la Zab diero. 'I de...
tăneră fără milă unul de altul. Această...
o mare îngreunare la nenorocirea...
căci ar fi fost o mângăare pentru el...
a fi unul lângă altul în aste momente...
robie. Marpha Strogoff ar fi voit să...
cărțare fiului său de tot rēul ce 'I ar...
ricinuit fără voia ei, căci se invinovă...
că nu putuse să-și stăpânească simți...
tele de mamă. Dacă ea s'ar fi putut...
ani la Omsk în acel birou de poștă,
să se găsi față în față cu densus, Mi...
Strogoff ar fi trecut fără să fi fost...
ment și câte nenorociri n'ar fi fost în...
arate.
Ei din partea lui, Mihail Strogoff gâ...
că dacă mamă-sa era aci, dacă, Ivan...
ogareff îl pusese în fața ei, aceasta era...
putu ca să o facă să sufere de înșugi

chinul lui, poate earăș pentru că vre-o...
infricosată moarte li se păstra atât ei cât...
și lui.
Cât despre Nadia, ea se întreba ce ar...
putea face ca să scape pe unul și pe alta,
cum să vie intr'ajutor atât fiului cât și...
mamei. Nu știa ce să-și inchipuiască, dar...
simția fără să-și poată da seama, că tre...
bia înainte de toate să se păzească a a...
trage luarea aminte asupra ei, că trebuia...
să se prefacă, să se facă mică. Poate că...
atunci ea ar putea să roadă lanțurile care...
legau pe lei. În ori ce caz dacă i'ar pre...
senta vr'o ocaziune, ea s'ar pune pe lucru,
trebuind să se sacrifice chiar pentru fiul...
Marphel Strogoff.
Între acestea, cea mai mare parte din...
prisonieri trecuseră pe dinaintea Emirului,
și, în trecerea lor, fie-care dintre ei tre...
buia să se plece la pământ, cu fruntea în...
pulbere, spre semn de supunere. Era robia...
în toată puterea cuvântului care începea...
prin umilire. Când acești nenorociți nu se...
grăbeau a se pleca, mâna vîrtoasă a paz...
nicilor 'I asvrlia la pământ fără milă.
Alcide Jolivet și tovarășii lui nu pu...
teau să fie de față la o asemenea prive...
ligie, fără să cerce o adevărată mînie.
— E ceva nițelc. Să plecăm, zise Alcide...
Jolivet.

— No, raspunde Harry Blount. Trebuie...
să vedem totul.
— Să vedem tot!... Ah! strigă de o...
dată Alcide Jolivet apucând brațul tova...
rășului lui.
— Ce ai? 'I întrebă acesta.
— Privește, Blount, este ea.
— Ea?
— Sora tovarășului nostru de călătorie,
Singură și prisionieră. Trebuie să o scăpăm.
— Cumpătează-te, raspunde rece Harry...
Blount. Mijlocirea noastră pentru această...
fată ar putea să-i fie mai mult vîtmîș...
toare de cât folositoare.
Alcide Jolivet, gata a se repezi, se opri...
și Nadia care nu-l zărise, fiind pe jumē...
tate acoperită de pērul său trecut la rin...
dul ei pe dinaintea Emirului fără să-l a...
tragă băgarea de seamă.
Dar, după Nadia, veni numai de cât...
Marpha Strogoff, și, fiind ea nu se aruncă...
dentul de repede la pământ, paznicii îi de...
teră brînci cu cruzime.
Marpha Strogoff căzu.
Fiul ei avu o mișcare îngrozitoare pe...
care soldații ce-l păziau d'abia o putură...
stăpâni. Dar bētrâna Marpha se redică iar...
și eru s'o tărăscă paznicii când Ivan Oga...
reff eși în față zicînd:
— Această femeie se remăe.

Cât despre Nadia ea fu asvărjită în gră...
mada prisionierilor. Privirea lui Ivan Oga...
reff nu se oprise asupra ei.
Mihail Strogoff fu atunci adus înaintea...
Emirului; el stătu în picioare fără...
să-și plece ochii.
— Fruntea la pământ! 'I strigă Ivan...
Ogareff.
— Nu! răspunde Mihail Strogoff.
Doi soldați voiră să-l silească a se in...
covăia dar fără să calcați la pământ de...
măna țapănă a tănărului.
Ivan Ogareff înaintă spre Mihail Stro...
goff.
— Ai să mori! 'I zise el.
— Voiți muri, răspunde cu mândrie...
Mihail Strogoff, dar obrazul său de tră...
dător, Ivane, nu va purta mai puțin și...
pentru tot-d'una semnul înofamant al...
Knutului.
Ivan Ogareff la acest răspuns pâlî...
groznic.
— Cine este acest prisionier! întrebă...
Emirul cu acel glas care era cu atât mai...
amenințător cu cât era de liniștit.
— Un spion rusesc, răspunde Ivan O...
gareff.
Făcînd din Mihail Strogoff un spion,
el scia că simțința pronunțată contra...
lui avea să fie infricoșată.

Mihail Strogoff se repezise asupra lui...
Ivan Ogareff.
Soldații 'I opriră.
Emirul făcu atunci un gest la care se...
inchină toți mulțimea. Apoi arătă cu...
mîna Koranul care 'I se aduse. El des...
chise cartea sfîntă și puse mîna pe o...
față.
Adică întâmplarea, sau mai bine în min...
tea acestor orientali. D-zeu însuși avea...
să hotărăscă de soarta lui Mihail Strogoff.
Popoarele din Asia centrală dau numele...
de „față“ la acest obicei. După ce au des...
lăgit înțelesul versetului atins de degetul...
judecătorului ei dau simțința ori-care...
ar fi.
Emirul și-a lăsat d-gețul apăsînd fuța...
Koranului.
Capul ulemalelor, apropiindu-se atun...
cea, citi cu vocea tare un verset care se...
sfârșia prin aceste vorbe: „Și el nu va...
mai vedea lucrurile pămîntului.“
— Spion rusesc, zise Feofar-Khan, tu...
ai venit ca să vezi ce se petrece în ta...
băra tartară. Privește deci din toate pu...
terile tale, privește.
(Va urma)

G. PREDOVITS PRIMUL DEPOSIT DE ZIARE

IN IASSY

No. 18, Strada Mare No. 18.

IN HANUL TURCESC LINGA PALATUL CURTII ADMINISTRATIVE

Ca onore recomand respectuos onor. Public primul deposit de ziare ce am deschis in acest oras, fiind aprovisionat tot-d-a-una cu jurnalele cele mai noi. Tot-d-o-dată primesc abonamente, anunturi și reclame la ziare si a mai jos notate:

Timpul, Resbeul, Pressa, Telegraphul, Românul, L'Orient, România Liberă, Globul, Ghimpele, Figaro, Sirena României, Epoca, Novorussysky Telegraf, Vestra, etc. In curând primesc și mai multe ferici de Călmăreț Român și Francaș. Bog respectuos pe onor. Public a mă onora cu vizitele D-voastră.

G. Predovits.

Acți care cunosc *Hap-*
ele purgative ale doctorului
Dehaut nu se vor săi d'au
intrebunță totată se vor a-
ca tehnici de curățenie.
Ele nu produc disconfort nici
substanț. Alci, in contra celor-alte eu-
rătenit, acesta nu lucrează bine de cât când
este luată cu alimente bune și băuturi in-
făcitate, precum: vin, cafea, ceai. Fie-care
și alege ora și prânzul când îl convine
mai bine să le ia, in conformitate cu ocu-
pațiunile sale. Ostentia purgatiunii fiind
pe deplin anulată prin efectul unei hrane
bune, ea se poate repeta pe cât va fi de
trebuință.

Cuții de 5 și 2 fr. 50 la Paris la doc-
torul Dehaut și la toate farmaciile. Să
se ceară cu fiecare cutie cărțița de 72
pagini, care conține instrucțiunile in toate
limbele. Să se ceară și manualul in limba
franceză doctorului Dehaut, volumul de
400 pagini.

Deposit in București, la farmacia d-lui
F. W. Züner, cala Mogoșoiei, și la d-nu
Ovansa, drogiatul.

NOUA PANORAMA

sub denumirea de

GALERIE DE TABLOURI

cu-și acuma și așezată in Strada Bețe-
lere, in șosul fotografiei d-lui Meier.

Bătăliile cele mai noue și in-
tâmplările lumii.

Bătălia lângă Plevna.
Luarea Griviței.
Luarea stégului turcescu
prin vênătsrul Ion Grigorie.
Rescôla lucrătorilor căilor
ferate in America etc. etc.

Intrarea este numai 50 bani
CU CADOU

H. HÖNICH

TAPISIER SI DECOZATOR

Strada Stirbei-Voda, 3

In dosul Teatrului Național,
se recomandă pentru toate lucrările atin-
gătoare de meseria sa.

O DAMA GERMANA doarece d-a
gâsi un loc
ca guvernantă de copil sau ca economă de
o casă bună.

A se adresa la administrația noastră.

A eșit de sub tipar și se află de vân-
dare la magazia de muzică Gebauer și
Ianda & Sandrovitz:

DEȘTEPTATE ROMANE
de Andrei Mureșanu

HYMN EROIC
pentru patru voci cu acompaniament de pian
de LEOPLD STERN.

Prețul 1 Leu nou.
BUCUREȘTI

Tipografi-șitorii Thiel & Weiss, palatul „Dacia“.

CE SE POATE CAPATA

PENTRU 5 FBANCI

LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA

LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“

- Pentru 5 franci: 1 Pantalon sô și Camison de Pichel de éras.
- Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford englez.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 părechi imono bărbătești.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce țesut.
- Pentru 5 franci: 6 gulere pentru băbaști de olandă snă.
- Pentru 5 franci: 12 guleri engli, in ordinară țesut și marime.
- Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapi pastenale.
- Pentru 5 franci: 4 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de până și colorate.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bime colorate țesute și apătute.
- Pentru 5 franci: 6 priodpe de până curată.
- Pentru 5 franci: 6 șervețe de masă de până adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 șervețe albe de masă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă sô brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu moștrime în brodat.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantele.
- Pentru 3-5 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5/2 franci: 0 cămașă de nopte de damă.
- Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodat pentru cămași de băbaști.
- Pentru 5 franci: 1 fustă de pichel de iarnă.
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fâșă de masă colorată cu eicuri, pentru café.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă sô o pereche de imono de damă, bogat brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisă.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de soți — 1 bucată Chifen francezese.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'entant în lano colorat.
- Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan englez de 5 soți.
- Pentru 20 franci: 24 soți Pichel.
- Pentru 5-12 franci: 0 flanață sô o pereche de imono de lână.
- Pentru 18-25 franci: 1 bucată până de Hamburg, de 35-45 soți.
- Pentru 55-68 franci: 1 bucată până de Belgia de 60 soți.
- Pentru 75-108 franci: 1 bucată până Croson de 85 soți.
- Pentru 115-110 franci: 1 bucată Tulle batistă franceză.
- Pentru 12-35 franci: Plapămă de lână forte fine.

Atară de articolele menționate se găsește tot-d'a-una trusouri complete
Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“.
Comăndile din districto înșoite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic conștință.

PHARMACIA LA „SPERANTIA“

28, CALFA MOGOSOI, 28.

DEPOL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc și Articole de Toaște. — Asemenea se angajează a efectua
ori-ce comande din resortul medical.

BRUS.

OPERILE MUSICALE

imprintate in edițiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscani, palatul „Dacia“

CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zisin, Valse pour pianoforte	FR. 2
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2
FLUCHTENMÖRCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce și piano	1
„ „ „ „ Spina, rom. națională, pentru o voce și piano	1
KRATOCHWIL A. K., Hora, Vișta României pentru piano	1
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4
MUSICESCO G., Rândunala căpâniei pentru piano	5
SIERN L., op. 10, Der Wusch (Doriat) für Singst. und Clavierb.	2
„ „ „ „ op. 11, Lebewohl (Adio Moșova) für Singst. und Clavierb.	1
„ „ „ „ op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1
„ „ „ „ op. 17, Hora. Mășora pentru pianoforte	1
„ „ „ „ op. 18, Duceasa, mal este mare, Valse bril. pentru piano	2
„ „ „ „ op. 19, Visuri Ce de copil, Quadrille pentru piano	2
„ „ „ „ La Favorite, Schottisch pour piano	1
„ „ „ „ Iph-Polka pentru piano	1
„ „ „ „ op. 20, Apele de la Văcărești, Schottisch pour piano	1
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	3

Tote aceste se vând cu rabat de 25%.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELLES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Rusesc

Recomandă magazinul sô asortat in tot-d'a-una foarte bine cu refărit de băbaști și
dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru băbaști și da-
danele fine (crêpe de santé) camiesne, groșete, broderie dantele, gravate de băbaști
cele mai noi forme și culori, umbrele de sere și de ploie etc. etc. Atrăgând
re-o-dată atențiunea onor. Căștele că dia cauza crizei am redus foarte mult prețurile

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENOMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onore a înștiința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru
sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbati,
Dame și Copii, după fasonale cele din urmă, — precum și un mare
transport de Ciame lungi de Lak rasese, de Incht și de Vaca, ca și
Mantale de Cauciuc pentru ploș, prima calitate; asemenea și Galoși
de Gumi.

Sab-semnatal aduc mulțamirile mele onor. PT. Public pentru in-
credere ce a dat mențio atei mele firme de un interval de 12 ani
care până acuma a depna probe suficente de fina calitate a mărfel
ca și de eștințateea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va
bine-voei al da concursul sô gâșind tot-d'a-una atât mărfuri fine
și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu totă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecu, 20

Aduc la cunoștința onor. Public că m'am asortat Magazinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE

Pantalone de fantasie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înștiințed că am priimit

CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

și tot ce ecistă mai modern. Prețurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnizorul Curții, „LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colțul Bulevardului, 20.